

Mennesket vert fødd ut or mørkret
Så gløymer ho det
Han vik unna det
Dei lærer å frykta det

Me ber det alle med oss
Djupt der nede under havet av tanklar
Eit uendeleg mørkre
Kor jotnnesteg tordnar i eit omvendt kosmos

Ei reise mot eit heile tek mennesket hit
Så skuggen kan leie, og lysbæraren
Lærer å lytta til det som fødte ho
Så den nyfødte guden kan finna
Eit språk han allereie kjenda

Saman stig dei oppatt
Inn i verda, no av ekte lys

Født om att av mørkret